

MOTIVAČNÝ LIST

V súvislosti s podaným návrhom na kandidáta na funkciu ústavného sudcu by som si Vás dovolila oboznámiť s dôvodmi, ktoré ma vedú k tomu, aby som sa o túto funkciu uchádzala.

V roku 1994 som ukončila Právnickú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave v odbore právo a bol mi priznaný titul „Mgr.“. Po ukončení rodičovskej dovolenky som sa od 1. decembra 1996 stala justičnou čakaľkou Krajského súdu v Bratislave a následne od 1. januára 1997 som funkciu justičnej čakaľky začala vykonávať na Krajskom súde v Trenčíne s pridelením na Okresný súd Trenčín. Počas výkonu mojej justičnej praxe som sa postupne oboznamovala s agendou prvostupňového súdu a získala som tak množstvo praktických skúseností, ktoré mi vo významnej miere pomohli následne vo funkcii sudkyne.

Do funkcie sudkyne som bola zvolená Národnou radou Slovenskej republiky dňa 17. októbra 2000 a dňa 26. októbra 2000 som zložila zákonom predpísaný sľub. Tým istým dňom som bola ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená na výkon funkcie sudcu na Okresný súd Trenčín. Tam som začala vykonávať svoju funkciu na trestnom oddelení ako trestná sudkyňa. Dňa 29. októbra 2004 som bola na návrh Súdnej rady Slovenskej republiky vymenovaná prezidentom Slovenskej republiky za sudcu bez časového obmedzenia. Svoju prácu som sa počas mojej celej kariéry snažila vykonávať svedomito a rozhodovala som vždy v súlade s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky a Ústavou Slovenskej republiky.

Od 1. novembra 2006 som bola vymenovaná za predsedníčku Okresného súdu Trenčín. Tu som získala praktické skúsenosti s riadením súdu. Počas mojej funkcie predsedníčky súdu som naďalej vykonávala trestnú sudkyňu.

Po úspešnom absolvovaní výberového konania som bola od 1. septembra 2011 preradená na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Trenčíne so zaradením do správneho kolégia. Funkciu sudkyne krajského súdu som vykonávala do 10. apríla 2012. Od 11. apríla 2012 mi bol podľa § 24 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov prerušený výkon funkcie sudcu z titulu výkonu funkcie štátnej tajomníčky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorú zastávam doposiaľ.

Počas môjho pôsobenia v tejto funkcii som absolvovala množstvo účastí na medzinárodných konferenciách a zasadnutiach. Medzi najvýznamnejšie považujem moje vystúpenia na stretnutiach Rady ministrov pre spravodlivosť a vnútorné veci. Aktívne som sa podieľala pri príprave predsedníctva Slovenskej republiky v Rade Európskej únie a som doposiaľ členkou Riadiaceho výboru ERA – Academy of European Law.

Neustále sa snažím pomáhať spotrebiteľom, ktorí sa dostali do ťažkých životných situácií v súvislosti s úverovými zmluvami poskytovanými predovšetkým nebankovými spoločnosťami. Snažím sa svojou prednáškovou činnosťou poskytnúť základnú pomoc občanom, ktorí boli oklamaní nepoctivými predajcami, tzv. „šmejdami“. S projektom „Brániť sa oplatí“ som prednáškovú činnosť vykonávala v mnohých slovenských mestách i obciach. V súčasnosti okrem týchto aktivít pokračujem v pomoci seniorom, ktorí bývajú často obeťami násillia.

Nadálej sa snažím poskytovať základné rady občanom, ktorí sa na mňa obracajú prostredníctvom sociálnych sietí.

Nakoľko téma ochrany spotrebiteľov mi je blízka, publikovala som článok „Posun Ústavného súdu mimo roly rozhodcu? (Niekoľko poznámok k ochrane spotrebiteľa po náleze Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 11/2016 a k nálezu samotnému)“, ktorý bol uverejnený v Justičnej revue č. 10/2018. Týmto príspevkom som považovala za potrebné kriticky reagovať na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Vymenovanie mojej osoby za sudkyňu Ústavného súdu Slovenskej republiky považujem za vrchol mojej právnickej kariéry, nakoľko Ústavný súd predstavuje inštitucionálneho strážcu ochrany ústavnosti Slovenskej republiky. Garantuje reálne napĺňanie princípov vlády práva a demokratického, ústavného a právneho štátu, chráni základné práva a slobody, posudzuje súlad právneho poriadku s ústavou a medzinárodnými zmluvami. Svojimi rozhodnutiami udržiava autoritu republiky.

Ústavný súd tak konečným spôsobom rozhoduje konflikty vyplývajúce z ústavno-právnej úpravy, a to buď v rovine jednotlivca – mocenské orgány štátu (spory týkajúce sa ľudsko-právnych otázok) alebo v rovine medzi mocenskými orgánmi navzájom (politické spory).

Sudca všeobecného súdu je rovnako povolaný zabezpečovať presadzovanie princípov právneho štátu a aj on častokrát stojí pred rozriešením závažného sporu viacerých ústavou chránených hodnôt. V mojej doterajšej profesionálnej praxi ako sudkyne som stála pred nejednou dilemou ústavno-právnej povahy pri rozsudzovaní konkrétnych sporov. Verím, že s najlepším svedomím by som pristúpila k ich riešeniu aj z pozície ústavnej sudkyne.

Ako predstaviteľka výkonnej moci som sa odborne venovala najmä problematike ochrany spotrebiteľa. Táto téma bola a aj v budúcnosti bude bohatá na množstvo impulzov s ústavno-právnym rozmerom. Pre odborný diskurz a vyvážené zloženie telesa ústavného súdu ponúkam aj môj pohľad a bohaté skúsenosti „z druhého brehu“, t. j. od stanovovania verejnej politiky na základe identifikácie problému od konkrétnych ťaživých ľudských situácií až po formuláciu legislatívy a jej uvádzania do života. Pôsobí na škodu, ak ústavný súd a jeho rozhodovacia činnosť nereflektuje realitu života v spoločnosti.

V nadchádzajúcom období sa uzavrie ďalšia generácia ústavných sudcov a nastane čas na reflexiu. Mojou ambíciou je presadzovať zdržanlivosť ústavného súdu v politických sporoch a naopak, posilňovať jeho prístup pri ochrane základných práv občanov.

Pri kontrole ústavnosti právnych predpisov musí ústavný súd prísne vychádzať z textu ústavy a nemal by sa stavať mimo roly rozhodcu ústavno-právneho sporu. Dopĺňanie významu ústavného textu iným ako normovaným obsahom sa neopiera o demokratickú legitimitu, keďže definovanie katalógu hodnôt je vecou verejnej politiky a ústavodarcu stojacej mimo ústavného prieskumu.

Sudca, a to nielen ústavného súdu, by sa mal svoju rolu vnímať prostredníctvom koncepcie Benjamina Cardoza. Úloha sudcu stojí uprostred dvoch pólov. Prvým pólom je sudca ako číry nástroj zákona, založený na predstave, že sudcovia nikdy právo netvorí, ale ho iba vyslovujú. Druhým pólom vidí v postavení sudcu ako výlučného tvorcu práva, pretože jeho rozhodnutia sú konečné. Ústavný sudca by mal pri každom jeho rozhodnutí potrebu vyváženía jeho úloh mať na zreteli.

V Bratislave dňa 5. januára 2019

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized initial 'J' followed by a cursive name. The signature is written over a horizontal dotted line.

podpis